

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Emanuel Muris
Titel	Waaromheen?
Jaar	1997
Uitvoering	Regie Opleiding Amsterdam / Emanuel Muris

Copyright (C) 1997 by Emanuel Muris

WAAROMHEEN ?

(We zijn een reus en kijken uit over een reusachtig woud. Ergens in de oneindige verte is aan de horizon een rood gele gloed zichtbaar, die zeer langzaam dichterbij komt. De gloed is niet afkomstig van de avondschemering. De warme gloed staat in schril contrast met de kou van de maand november. We richten onze blik op een kale plek in het woud. We worden kleiner en zien alleen nog maar de open plek in het woud. De zon staat op het punt onder te gaan, maar hij zal de tijd nemen. Het licht is zoals licht behoort te zijn op een koude onbewolkte

november avond: Helder mat, gelijkmatig verdeeld in de ruimte, met zachte schaduw vlekken. Op de open plek in het woud is iemand bezig met het timmeren van een houten podium dat bijna af is. Het is Pablo. De slagen van zijn hamer breken de stilte van het woud. De echo herhaalt het motief tot ver in de omtrek. Pablo zingt zacht een liedje in zichzelf. Mischa komt uit het bos gelopen. Hij loopt naar Pablo toe, observeert hem een tijdje. Pablo heeft niet direct in de gaten dat Mischa naar hem kijkt. Hij is opgegaan in z'n gehamer en gezang.)

MISCHA

Pablo! Waar is mijn konijn? Waar heb je mijn konijn gelegd?

PABLO

(Ontwaakt uit zijn dagdroom. Hij geeft niet meteen antwoord. Maar kijkt Mischa een tijdje aan.)

Weet ik veel! Het is jouw konijn.

MISCHA

Ja, maar wat moet ik zonder konijn! Je zou toch op z'n minst even kunnen meedenken!

(Pablo geeft geen antwoord en maakt aanstalten om verder te gaan met timmeren.)

Kijk, kijk dat is nou precies waar het probleem zit. Als je op deze manier begint, weet ik niet of ik wel zin heb, om jou vanavond, je eigen act te laten doen. En dat is jammer, het zou je debuut zijn.

PABLO

(Stopt met timmeren.) Dat konijn is jouw act. Jij hebt dat konijn meegenomen naar hier. Ik heb meegenomen: de eieren, de sjaal, de klontjes, de suikerpot, de touwtjes, de magneten, de strijkbout de asbak én het verwarmingselement, daaruit volgt logischerwijs dat ik wel degelijk heb meegedacht. Dus gaat mijn debuutact vanavond, gewoon door.

MISCHA

Ho, Ho! Dat bepaal *ik*, uiteindelijk nog altijd wel!

PABLO

Maar wacht nou even...

MISCHA

Jij moet niet vergeten waar je vandaan komt, wie je was en wat je deed voordat je mij ontmoette. Ik heb jouw uit die rotzooi gehaald, vergeet dat nooit.

PABLO

Ik wil het zo graag laten zien.

MISCHA

Geduld Pablo, ik kan je alles leren. Als alles goed gaat met de voorbereidingen van vanavond, geef ik je een kans.

(Wijst naar z'n auto die niet zichtbaar is.)

We moeten de rest nog uitladen.

(Beiden gaan het bos in om de auto uit te laden.)

(Van achter de horizon komt over het woud een engel aangevlogen. Hij,^{1} strijkt neer op het houten podium, dat Pablo zojuist getimmerd heeft. Het is duidelijk aan hem te zien, dat hij op zoek is naar iemand. Het is een engelbewaarder. Maar hij is degene die hij moet beschermen, ergens in dit bos kwijtgeraakt. En nu is hij zelf ook de weg kwijt. Vandaar dat hij vanaf nu een verdwaalde engelbewaarder is en hoogst waarschijnlijk in de nabije toekomst een gevallen engelbewaarder. Hij kijkt om zich heen in de hoop dat hij de persoon hier ergens zal vinden.)*

^{1*} Ik heb voor de leesbaarheid voor "hij" gekozen in plaats van "het", maar een engelbewaarder is natuurlijk onzijdig.

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Jezus! Het is ongehoord warm daarboven voor de tijd van het jaar. Het is verdomme november! *(Terwijl hij dit zegt kijkt hij voortdurend gespannen om zich heen.)*

KONIJN

(Niet zichtbaar. Verstopt achter het houten podium.)

Zoekt u iets?

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Hè? Wie doet daar spreken?

KONIJN

Een verstopt konijn en ik zeg niet waar ik zit...

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Waarom niet?

KONIJN

Ik heb er genoeg van! Dat geflikflooi aan m`n lijf. Die ene gaat nog wel, maar die andere, "De Baas", die snapt geloof ik de helft van de tijd niet waar die mee bezig is.

(Met gepaste trots:) Maar dan mag ik nog van geluk spreken dat ik gedomesticeerd ben en niet meer "wild", zoals mijn broeders hier in het bos. God ben ik blij dat ik gecastreerd ben.

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Zeg jij kunt wel lullen hè. Heb jij soms een vrouw voorbij zien lopen: Tweeënvijftig, redelijk dik, blonde haren en een beetje depressief?

KONIJN

Nee. Als gedomesticeerd, gecastreerd konijn ben je vaak alleen, dus als ik de kans krijg om een praatje te maken doe ik dat met graagte...

Gebeurt niet zo vaak dat iemand langskomt die me verstaat.
Laatst zat ik weer in de een of andere doos...

(Het Konijn praat onverstaanbaar en onverstoort door. Af en toe horen we flarden tekst die ongeveer klinken als:)

Nou en toen heb ik gewoon gezegd dat 'ie 't eens met een wortel moest proberen... laatst kwam ik een ander gedomesticeerd, gecastreerd konijn tegen... blijkt het familie van me te zijn! Zit waarschijnlijk in de familie... Jezus nog aan toe, zeg ik, dat is toch raar, haring met vanille vla... God nog aan toe, ieder z'n meug, zegt 'ie nog... maar ja zo gaan die dingen... weet *jij* dat eigenlijk? Hoe zit dat nou met huisdieren? Moet ik nou ook een oormerk dragen net als koeien of... etc.

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

(Luistert niet meer en zet zijn zoektocht voort. Stampt dan uit frustratie, woedend op de grond.)

Maar waar is ze dan verdomme! *(Weer om zich heen kijkend.)* Hé!
Waar zit je nou?

(Pauze, dan jammerlijk.) Waarom moest nou uitgerekend ik aan haar verschijnen? Wat is dit voor een klote streek! Word ik een keer verliefd, begin ik wartaal uit slaan! Sta me daar een partijtje onzin uit te kramen! Het is ook allemaal zo nieuw voor me.

(De verdwaalde engelbewaarder pakt een handboek uit z'n rechter vleugel en leest hardop.)

‘Handboek voor Engelen’, hoofdstuk 12, pagina 333: ‘Engel en Seksualiteit’...

(...) Een engel kan geen seksuele opwindning ervaren bij het zien van iets moois. Een engel is namelijk niet in het bezit van een zogenoemde penis zoals het geval is bij alles wat voor mannelijk door gaat op o.a de aarde, (een grappig hemel lichaam dat zich op de 4000ste

cirkelgang bevindt, gerekend vanaf de kern.), of een vagina zoals het geval is bij alles wat daar voor vrouwelijk door gaat. De situering van deze aan prikkeling onderhevige organen bevindt zich als het goed is tussen de benen van zowel vrouwen als mannen. Bij ons bevindt zich daar een kopie van een stukje kernsplinter. Vreemd genoeg zijn de aardbewoners een uitzondering wat betreft de seksualiteit. Bij hen is het gesplitst. Om zich voor te planten heeft een vrouw een man nodig en visa versa. Dit is zeer uitzonderlijk vergeleken de andere soorten op de andere hemellichamen. Maar deze informatie is vooral belangrijk voor de engelbewaarders, aangezien zij de taak hebben om sommige aardbewoners te assisteren bij het werk dat ze daar leven noemen. Daarom kunnen alle niet engelbewaarders dit hoofdstuk overslaan en verder gaan naar hoofdstuk 13, op pagina 340: 'De gevaren die ontstaan bij het diagonaal doorkruisen van de Cirkelgangen' Nou daar ben ik mooi klaar mee. (*Tegen het Konijn.*) Wil jij mijn gekopieerde kernsplintertje eens zien?

KONIJN

Gadverdamme! Ben jij een mafkees! Zeg heb jij eigenlijk wel naar me geluisterd?

(Geen reactie van de verdwaalde engelbewaarder. Triomfantelijk.)

Viola, hebbes! Dacht ik het niet. Kunnen we even herhalen wat ik zojuist heb gezegd? Mag ik even de lettertjes en woordjes in een resumé terug horen?

VERDWAALDE ENGELBEWARDER

Laat me met rust ik ben verward en treurig!

(De verdwaalde engelbewaarder laat zijn hoofd zakken, hij is de wanhoop nabij. Pablo en Mischa komen ieder met een stel dozen uit het bos en lopen richting het podium. Ze zien de verdwaalde engelbewaarder niet omdat deze voor hen onzichtbaar is. De verdwaalde engelbewaarder merkt hen op en kijkt aandachtig naar hen. Het lijkt wel of hij zijn laatste hoop op hen gevestigd heeft.

Misschien denkt hij wel: 'Zouden zij misschien weten waar ze is? Zoveel mensen lopen er nou ook weer niet rond in dit verdaasde woud der verwachtingen.' Maar hoe het ook zei, de verdwaalde engelbewaarder gaat achter het podium met z'n rug naar de beide heren toe zitten. Met gebogen hoofd zinkt hij even weg in een diepe treurige gedachten. Mischa zet de doos neer en loopt weer naar de auto. Pablo gaat op het podium zitten en begint te dagdromen. Daarbij maakt hij geluiden en gebaren. Na een tijdje komt Mischa weer terug met een accu en een lamp.)

MISCHA

Jij hebt zeker de wereld in je zak.

PABLO

Hûh?

MISCHA

Wat zit je in Godsnaam te doen? Met navelstaren zal het zeker niet lukken.

(Wijst op de dozen.) Zeg ga je me nog helpen?

(Pablo staat op en samen beginnen ze de dozen uit te pakken. Hij ziet drie plastic eendjes in een doos haalt ze eruit en houdt ze voor zich.)

PABLO

Ga je ze toch gebruiken? Ik dacht dat je dit onderdeel geschraapt had?

MISCHA

Hoe kom je daar nu bij. Dit is een van de beste dingen die ik ooit bedacht heb!

(Pakt de eendjes van Pablo af.)

PABLO

Het was zo duidelijk dat ze nep waren. En jij maar roepen dat het

echte waren.

We stonden ons daar toen behoorlijk belachelijk te maken.

MISCHA

Ho, Ho! Dit... (*Houdt de eendjes demonstratief voor zich.*)... heb ik zeer zorgvuldig en nauwkeurig doordacht. 't Is één van mijn beste uitwassen van mijn creatief brein.

Maar het is jouw schuld dat het toen mislukt is.

PABLO

Hoe, hoe kan dat nou? Ik kon toch helemaal niks zien?

MISCHA

Dat heeft daar niets mee te maken! Je hebt je niet aan de opdracht gehouden. Je maakte zulke achterlijke geluiden... (*Mischa imiteert Pablo's kwaakgeluiden.*) en dan, hoe je, je armen bewoog alsof het vrachtboten waren die in de haven geloodst moesten worden... (*imiteert de zwemmende –eend -gebaren van Pablo.*) geen wonder dat de mensen het niet geloofde!

PABLO

Dat was juist de opdracht, ik...

MISCHA

Hier! (*Hij haalt een stel magneten uit z'n zak.*) Dit is het geheim van mijn geniale vondst, maar je moet het wel weten te hanteren, 'fingerspitzen gefühl' heet dat in mijn kringen. En precies op dat punt heb je gefaald. Maar dat is niet erg want daarvoor ben je bij mij in de leer. Dus dat die vingertjes van jouw nog niet zo gevoelig zijn, is begrijpelijk.

PABLO

(*Grist de eenden en de magneten uit de handen van Mischa, plakt de eenden vast aan de magneten, -waarmee hij het systeem verduidelijkt -*

en beweegt de eendjes.)

Zó zal het nooit lukken. Plastic blijft plastic, ook al maak ik nog zoveel kwaakgeluiden, al beweeg ik mijn handen nog zo sierlijk als zwemmende vijver eenden, het is en blijft plastic.

MISCHA

Ja maar het gaat om het idee, het ambacht. Natuurlijk is het plastic maar je moet het zó goed imiteren dat de mensen geloven dat het echte zijn.

PABLO

Mischa?

MISCHA

Ja?

PABLO

Ik weet misschien hoe het wel kan...

MISCHA

Nee! Al die fantasmagorie van jou, zijn kinderen van je eigen brein en hebben niets te maken met wat wij hier aan het doen zijn. Vermoord ze of ga ander werk zoeken!

Mijn geduld is op!

(Mischa verdwijnt boos het bos in richting zijn auto.)

PABLO

Wat ga je doen?

MISCHA

(Niet zichtbaar.) Ik ga m'n konijn zoeken!

(Pablo blijft even een tijdje besluiteloos staan; begint dan in zichzelf

te praten; loopt naar de accu en de lamp, probeert de lamp aan te sluiten, dit lukt niet. Terwijl Pablo bezig is om de lamp aan de praat te krijgen komt er van achter het woud een andere engelbewaarder aangevlogen. Het is de engelbewaarder van Pablo. Pablo ziet hem niet. De engelbewaarder van Pablo strijkt neer op het houten podium en gaat erop zitten.)

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Hè, hè effen zitten. Ben ik moe zeg. Nà, nà! Het is uiterst vreemd weer voor de tijd van het jaar. Er Hangt iets in de lucht, maar wat hè?

(De engelbewaarder van Pablo merkt de verdwaalde engelbewaarder op, een euforische begroeting volgt. Pablo hoort en ziet niets van hun begroeting en gereuzelneuzel.)

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

God ben ik blij je te zien!

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Jezus dat is lang geleden! Maar wat doe jij in Godsnaam hier? En waar is...

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Ik ben haar kwijtgeraakt. En door al dat zoeken ben ik nu compleet verdwaald. Als ik haar niet binnen vierentwintig uur heb gevonden zal de uitslag van boven niet mild zijn. Op werk verzuim staat vallen!

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Jessis wat naar! Maar hoe kan dat nou zo ineens? Ik kan me nog herinneren van onze academie tijd dat jij zo fanatiek was en gedreven.

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Ik ben verliefd.

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Ah! Maar dat is verschrikkelijk!

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Ik snap het ook niet, het gebeurde. Pats, kledder, boem! Ineens had ik een gevoel van opwinding bij mijn gekopieerde kernsplinter. En dit bracht me zo in de war dat ik aan haar verschenen ben. En dat is nog niet eens het ergste, ik heb tijdens mijn verschijning zo'n wartaal uitgeslagen dat ze zich kapot geschrokken is en onder hysterisch gegil ervandoor is gegaan.

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

En verschenen én wartaal uitgeslagen? Maar jongen dat is verschrikkelijk. (*Kijkt naar Pablo.*) Maar nu je het zegt mijn gekopieerde kernsplinter begint ook vreemde vormen aan te nemen. Ik ben hier ook al zolang. Begin ook een beetje bang te worden. 'K bedoel wie heb ik verder dan alleen hem. (*pauze*) Maar hij wil maar niet luisteren. Hij verdomd het gewoon. Koppig! Koppig!. Ik heb nu zo ondertussen ook wel eens behoefte aan mijn rust en pensioen. Ik stel voor dat we hier wachten, ik moet hier sowieso zijn voor hem daar. Hij is weer aan en het weg zakken. Laten we niet in paniek raken. Misschien loopt ze dadelijk doodleuk voorbij. Je weet maar nooit met vrouwen.

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Maar jij moet het woord voeren ik ben nog te verliefd!

Even iets totaal anders, vind jij ook niet dat het weer voor de tijd van het jaar lichtelijk gestoord is? Die kleur van de lucht, die hitte ik krijg er een vreemd gevoel van.

(Engelbewaarder van Pablo knikt instemmend. Het lukt Pablo niet om de lamp aan te krijgen en hij besluit om ermee te stoppen. Op dat moment komt het konijn weer te voorschijn en kruipt op de schoot van Pablo.)

PABLO

Hé daar zat je dus! (*Pablo geeft het wat sla blaadjes te eten, die hij uit z'n zak haalt. En aait het konijn. Overigens Pablo kan het konijn niet echt verstaan hij doet maar alsof.*)

Ik weet zeker dat ik het wel kan. Hij wil gewoon niet luisteren. Jij luistert tenminste. Ik moet vanavond die soloact doen, anders wordt ik helemaal gek. Vaak hoor ik een stemmetje in mij praten, maar ik begrijp het niet. Ik versta die taal niet. Wie is dat toch die tegen me praat. Wat wil diegene toch van mij? Dat ik de wereld ga redden of zo? *Ik ben het niet. (Tegen het konijn.)* Volgens mij weet jij veel meer dan dat je tot nu toe hebt prijs gegeven... Wie is dat toch die me doet handelen? Wat is dat toch, waaromheen alles draait?

(Pablo staart een tijdje peinzend voor zich uit om vervolgens euforisch door te gaan.)

Kijk! Ik heb allemaal stenen verzameld! Deze ga ik vanavond gebruiken tijdens mijn solo! Deze steen komt uit Ierland, deze lag in het metro station van Berlijn. Deze komt uit Maastricht, en deze, deze komt uit Amerika, Seattle! Deze lag voor het onderzoekslaboratorium in Siberië, waar die Nederlanders bezig zijn met hun onderzoek naar bloemen. Deze heb ik gevonden in Portugal bij een meertje. En dit is een Vaticaanse steen, stiekem losgepeuterd uit een muur.

Deze leg ik allemaal in een cirkel op het houten podium. De belangrijkste steen heb ik hier gevonden, op deze open plek. Deze noem ik Europa. Die komt in het midden te liggen. En als dan al deze oude en wijze getuigen van het wereld toneel bij elkaar liggen heb ik de geschiedenis van de wereld samengevat in één beeld.

En dan wil ik hier ter plekke, waar alle mensen bij zijn, de middelste steen, Europa, doormidden hakken om in de kern te kunnen kijken en daarin te lezen hoe het 'Dies irae' moet klinken van het requiem van de aarde, dat ik gecomponeerd heb uit al die andere stenen. Alleen het Dies Irae moet nog verklankt worden... "Dag van Gramschap, dag des Heren, die heel de aarde in as zal keren..." Zo verdrietig dat ik dit maar tot het laatst heb bewaard, maar nu moet het er een keer van komen. Het moet, het moet! Mischa kan de pot op met z'n eendjes!

(Pablo pakt de steen Europa uit een doos. Hij kijkt erna stopt hem na

een tijdje weer in de doos. Hij merkt niet dat zijn engelbewaarder naar hem toe loopt en hem observeert. Ook hoort hij het niet als de engelbewaarder van hem tegen hem spreekt.)

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

(Kijkt eerst naar Pablo dan voor zich uit.) Hij moest eens weten... de kleine fantast. Misschien heeft Mischa minder problemen op de grond. Maar blind zijn in je eigen hoofd is ook een kunst. *(Tot Pablo)* Waar wil je toch naar toe kleine Pablo? Waar voeren de grillige wegen van jouw verbeelding mij toch naar toe. Het is tragisch, alles, echt álles is in hem aanwezig om zich los te maken van Mischa, los van mij, om uit te komen bij zichzelf en de daad bij het woord te voegen. Wat zou dat mooi zijn: Pablo die alleen kan zijn en z'n eigen weg volgt en z'n krankzinnige plannen daadwerkelijk zou uitvoeren! Alles is bij hem aanwezig om de kern te zien! Dat zou groots zijn, mooi zijn, want dan kan ik eindelijk met pensioen, **rust!** Maar hij wil niet luisteren naar mijn verhalen. Hij is zo verdomde koppig en bang. Hij is de hele tijd bang maar waarvoor ik weet het niet, als ik dat eens wist? Sommige mensen denken dat wij alles weten maar dat is helaas niet waar.

KONIJN

Maar zou je me dan eindelijk kunnen vertellen wat je dan wel weet? En wat je van die jongen moet? Dat geleuter de hele tijd over luisteren! En verhaaltjes vertellen! We zijn hier niet in het sprookjes bos...

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

O... dag konijn! Wat wil je dan weten?

KONIJN

Feiten.

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Wij vliegen naar boven tot aan de 3790ste gouden cirkelgang, verder komen wij niet. Daar wachten we dan op de boodschap die we moeten

vertellen aan degene die wij beschermen. Wij moeten vertellen, opdat degene die wij beschermen op een dag leert alleen te zijn.

KONIJN

Dus jullie bereiden sommige mensen voor om alleen te kunnen zijn?

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

(Knikt.)

(Mischa komt met enig kabaal uit het bos gewandeld. Pablo verstopt snel het konijn achter het podium.)

PABLO

En gevonden?

MISCHA

Pak de eendjes! Pablo pak de eendjes! We gaan oefenen! Net zo lang totdat het goed is.

(Pablo pakt uit een doos een blauw zeil. Hij bindt de magneten aan z'n handen en kruipt onder het zeil. Mischa legt de eendjes op het zeil.)

MISCHA

En nu dames en heren, jongens en meisjes, kleuters en peuters bomen en zee anemonen... opgelet! Ik zal deze plastic eendjes tot leven wekken en zij zullen voor u gaan zwemmen... Ik zal met mijn staf drie keer zwaaien en de toverspreuk zeggen... Opgepast: Hocus Spocus Pilatus porren, ik wil dat de eendjes levend worden.

(Gebeurt helemaal niets. Mischa slaat met z'n stok op de kop van Pablo.)

Te laat Pablo! Kwaken! Beweeg je armen!

PABLO

(Pablo vanonder het zeil.) O, sorry!

(Begint luidkeels te kwaken en wild met z'n armen te slaan. De beide Engelbewaarders kijken met grote verbazing naar dit bizarre spel. Het konijn kijkt stiekem mee. Vanachter het podium. Alleen z'n kopje is zichtbaar.)

MISCHA

(Kijkt intens naar dit gebeuren en volgt nauwkeurig of alles volgens plan verloopt.)

Hé je gaat te veel naar links. Je buigt teveel naar links af. Je moet een hoek van 30 graden maken. Ja, ja, nee, nee... ja stop maar... dit wordt helemaal niets. Kappen!

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

(Loopt naar de eendjes pakt er een op en doet alsof het eendje `vliegt'. Mischa kijkt met verbazing naar de eend. Hij denkt dat deze echt vliegt, hij ziet de Engel niet vandaar.)

MISCHA

Hè?! Ze *vliegen*, ze vliegen echt! Ga door! Jaaaahhh, dit wordt de steract van de avond! God alle machtig!

(De engelbewaarder van Pablo pakt nu een aantal eendjes op en smijt ze met kracht alle kanten uit.)

MISCHA

Ho! Ho! Rustig! Rustig aan Pablo, de eenden gaan ervan door! We hebben ze nog nodig vanavond!

(Op het moment dat Pablo vanonder het zeil vandaan komt stopt de engelbewaarder van Pablo met z'n `grap'.)

MISCHA

Ze vlogen man, ze vlogen echt! Afgezien van die laatste wilde actie was het perfect. Hoe deed je dat nou?

PABLO

(Heeft het zeil als een badhanddoek omgeslagen en kijkt Mischa verbaasd aan.)

Echt waar? Werkte het? Jammer dat ik het niet heb kunnen zien... gòh, had ik niet gedacht dat ik ze kon laten vliegen...

MISCHA

(Opgewonden.) Ja ze vlogen echt! *(Omhelst Pablo.)* Maar wat deed je nu anders dan anders?

PABLO

Eerlijk gezegd ik zou het echt niet weten.

MISCHA

(In paniek, pakt hij Pablo stevig bij de armen en knijpt erin.)

PABLO

Au!

MISCHA

Probeer het je te herinneren. Het *moet* het *moet!* Met deze act zullen we doorbreken!

PABLO

Ja ik dacht aan vliegen en, en ik dacht aan de kleur blauw en ik dacht aan de aardbol, het licht, de zon, de lucht, ik dacht rennen moet je, rennen met je armen als vleugels wijd uitgespreid en net zolang rennen tot de wind onder je armen je omhoog drukt en dan vliegen, vliegen en, en weg van hier altijd maar vliegen ik, ik kan het ik...

(Op dit moment vindt er een zonsverduistering plaats. Het zal nu enige minuten pikkendonker zijn. Het enige dat de hemel toelaat is de rood gele gloed, die ver weg aan de horizon langzaam maar gestaag

de hemel doorkruist en dichterbij komt.)

MISCHA

(Bang.) Pablo!

PABLO

Dit keer was ik het echt niet. Het ging vanzelf... pats donker!

MISCHA

(Bang) Pablo! *(Kijkt om zich heen. Snapt dan wat er is gebeurd.)* Nee jij bent het ook niet het is de zon! De zon is in een keer naar beneden gevallen... *(Weer bang.)* Doe de lamp aan!

PABLO

Gaat niet, is stuk.

MISCHA

Wat! Nú! Onze voorstelling! Dat mag niet! Dat *mag* niet, het is hartstikke donker...

Zo zien we toch niks?! Hé Pablo!

PABLO

Ja?

MISCHA

Doe iets!

PABLO

Wat dan?

MISCHA

Iets! Maakt niet uit wat!

PABLO

Volgens mij moeten we gewoon een beetje geduld hebben dan komt het vanzelf weer allemaal goed...

MISCHA

Vanzelf? Ja luister jij es effen. Als het allemaal zo simpel was, ja...
(*Mischa draait door.*) Dan zou ik huppelen door de weide en met een lammetje op m`n schouders zingen als Heidi... ja dan zou ik rondedansjes kunnen maken en verbluft achterover vallen bij het ruiken van vers gemolken melk. Ja dan zou Clara haar lauweren krans krijgen bij uitpoepen van haar zevende veulen. Ja dan zou ik bakken van geduld kunnen opbrengen... Vanzelf?

PABLO

Dit is trouwens niet het enige wat misgaat. Zonder konijn valt er ook niets meer uit die hoed van jou te toveren...

MISCHA

Het konijn! O! Jij smeerlap. Zeg op waar heb jij dat konijn gelegd?

PABLO

Ik heb nergens iets gelegd...

MISCHA

Ik had het kunnen weten. Jij wil me chanteren hè? Ik kan niet zonder mijn konijn.

En dat weet jij verdomd goed... en ik krijg het zeker pas als ik je vanavond laat spelen... Ah! Je hebt me te pakken dat moet ik toegeven. Maar mij krijg je niet zo snel klein. Ik zal het vinden reken daar maar op...

PABLO

Hoe dan? Het is hartstikke donker. Misschien heb je het niet eens meegenomen.

MISCHA

Die solo kun je nu dus wel vergeten. Ga maar weg! Ga maar terug naar waar je vandaan kwam. Een mislukkeling ben je een luie waardeloze slappe zak!

PABLO

Maar...

MISCHA

Nee!

PABLO

Maar...

MISCHA

Je moet je mond houden!

PABLO

Ik probeerde alleen maar...

MISCHA

Je moet je mond houden!

PABLO

(In tranen.) Ja bekijk het maar... *(Pablo loopt het bos in.)*

MISCHA

Pablo? Pablo? Hé! Het was maar een grapje... *(Bang.)* Pablo? Help! Niemand die me hoort... ik ben alleen. Ik wil toch alleen maar het beste voor ons allemaal. Nou ja de weg naar een goede voorstelling gaat nooit zonder obstakels. Ik moet denken, even heel goed nadenken... De situatie is als volgt: er is geen licht, conclusie

(De zonsverduistering heft zich langzaam op. Pablo komt dol van blijdschap rennend op.)

PABLO

Het is me gelukt! Het is me gelukt! Licht, licht, licht!

MISCHA

(Wil hem in eerste instantie tegen spreken bedenkt zich. Dan overmand door vreugde rent hij op Pablo af en omhelst hem.)

Ben ik blij je terug te zien ik was zo bang!

PABLO

(Troost Mischa die tranen met tuiten huilt.)

MISCHA

Ik hoorde allemaal vreemde geluiden, was bang dat je nooit meer terug zou komen...

PABLO

Ben er toch weer.

(Beide gaan naar de auto om gereedschap te halen. De verdwaalde engelbewaarder en de engelbewaarde van Pablo. Staan op en lopen naar voren. Terwijl ze spreken komt het konijn ook tevoorschijn en gaat tussen hen beide zitten.)

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Ik heb niets gehoord over de vrouw...

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Geduld we komen er wel uit.

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Wat zou ze nu aan het doen zijn?

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Wandelen?

(De zon klampt zijn laatste rode vingerstralen aan de horizon vast. Vogels beginnen te schreeuwen. Een zwarte hemel eist de volledige ruimte. Nog even en de volle duisternis zal haar intrede doen. Nu het laatste licht van de zon bijna verdwenen is, tekent de rood gele gloed zich duidelijk en dreigend af tegen de horizon. Het begint te waaien. Niet omdat er storm op komst is. Maar door de rood gele gloed aan de horizon.)

KONIJN

Er ís tijd genoeg

De dag mág van mij in alle rust aanbreken.

Ik heb niets te verliezen en niets meer te winnen.

Ondanks de herfst worden we toch soms opnieuw geboren.

We kijken met heimwee naar de eerste lente die nooit meer zal
komen

en toch

blijven we verlangen...

Maar ondanks al deze konijnen poëzie gaat er zo dadelijk iets structureels fout. Horen jullie dat geluid? Dat is toch niet meer normaal. 'k geef toe ik heb lange tijd in gevangenschap geleefd maar een beetje oerkonijn in me, vertelt me dat er hier iets niet klopt. En waar komt dat vreemde schijnsel vandaan? De zon is toch zojuist onder gegaan?

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Is het mogelijk dat je een poosje je bek houdt?

KONIJN

Nee. Ik wil ook wel eens m'n verhaal kwijt.

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Niet nu, dadelijk ja! Effen wachten. We zijn nog even bezig.

KONIJN

Nee! Ik wil mijn verhaal nu kwijt! Jullie hebben het toch steeds over luisteren? Nou? luister dan maar eens een keertje naar mij! Zo vaak zie ik jullie nou ook weer niet.

BEIDE ENGELBEWAARDERS

(Beide Engelen gaan met tegenzin op het houten podium zitten.)

KONIJN

Nou... *(schraapt zijn konijnen keel)* Daar gaat 'ie dan. Ik wou even mijn verhaal over seks kwijt. Aangezien jullie behoorlijk onzijdig zijn kunnen jullie dit redelijk objectief beluisteren. Het is algemeen bekend

dat wij konijnen behoorlijk seks lustig zijn. Of anders gezegd wij lusten er wel pap van. Er zijn de nodige liedjes over ons seksleven geschreven en voor sommige tijdschriften zijn wij een gewillig onderwerp. Maar of wij dit nou leuk vinden of zinvol? Niet echt. Wij zijn gezegend met een overdosis aan hormonen. En dát jeukt! Lente: hormoon steekt kop op, kijkt lustig in de rondte en begint als een gek jeukvelden te scheppen. Een hormoon is een scheplustig wezen... Van die jeuk ga je rennen net zolang tot je de tegenpartij vindt; je stelt je voor, je maakt voor de formaliteit wat flauwe grappen, je controleert of de vochtigheidsgehalte op peil is, je slaat eventueel hier en daar wat concurrenten op hun bek, kijkt dan weer naar haar of dit alles een beetje indruk heeft gemaakt en dan, dan komt het spannendste moment: haar toestemmingsknikje. Is deze positief dan spring je op haar en maakt 150 wip beweginkjes binnen de 5sec. Ondanks de plaktroep die je achter laat ben je ziels gelukkig dat je van die jeuk af bent. Onze voortplanting proces is niet anders dan jeukvelden wegwerken. Nou ben ik gecastreerd dus heb ik goddank geen jeuk meer... Maar al die arme stakkers met ballen. Ik vind dat wij konijnen ons statement zo onder tussen wel hebben gemaakt. Waarom houden we niet op te bestaan. Elk konijn leeft toch precies hetzelfde leven als z'n voorganger wat heeft dat nou toch voor zin. Laat we er toch mee ophouden. We hebben ons verhaal verteld. Alle konijnen ter wereld stop met neuken!

ENGELBWEAARDER VAN PABLO

Jeuk? Nee jeuk ken ik niet. Wel de drang om mijn verhalen te vertellen maar of dat hetzelfde is...

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Zeg jongens alstublieft! Het gaat hier wel over leven en dood! Als Zij er straks niet meer is dan is het wel mooi mijn schuld. En schuld is geen prettig gevoel.

KONIJN

Sorry.

(Pablo en Mischa komen uit het woud gewandeld. Ze hebben gereedschap bij. Pablo schijnt met een zaklantaarn.)

MISCHA

Zeg Pablo heb jij eigenlijk wel onze uitnodigingen verstuurd?

PABLO

Ja natuurlijk! *(Bedenkt zich plots. Schrikt.)* Alhoewel... volgens mij heb ik ze op het nachtkastje laten liggen.

MISCHA

Daar zit voor tweehonderdvijftig gulden aan postzegels opgeplakt... Dat ligt... ongebruikt... op het nachtkastje?!

PABLO

Maar dan weet toch niemand dat we vanavond spelen?

MISCHA

Precies. *(Duurt lang voordat het tot hem doordringt)* Wát! Wát! wát! Maar wat staan we hier dan in Godsnaam te doen?

PABLO

Ja...

(Mischa lijkt in shock te geraken. Hij begint luidkeels te hikken en zwaait woest met z'n armen. Pablo kijkt hem stilzwijgend aan. Dan rent hij zonder directe aanleiding het bos in.)

PABLO

Mischa ik wil nu eerlijk gezegd niet alleen gelaten worden. *(Kijkt verbaast naar de lucht.)* Maar het is hartstikke licht? Zoveel licht kan

de Maan toch niet afgeven? En de wind is warm? ‘t Is november, wat is hier aan de hand? Dit is toch niet meer normaal...

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

(Tot de engelbewaarder van Pablo.) Vraag eens aan Pablo of hij misschien meer weet over de vrouw?

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Hij heeft nog nooit geluisterd. Maar gezien de omstandigheden kan ik het eens proberen... Zeg Pablo heb jij toevallig een gillende vrouw voorbij zien rennen?

PABLO

(Peutert in z'n oor.) Er is iets mis met mijn oor. Er zit volgens mij een knikker in... *(Peutert verder.)*

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Ja! En het is een sprekende knikker. Die niet in je oor zit maar naast je staat... *(Tot de verdwaalde Engelbewaarder)* Dit heeft geen zin.

PABLO

Het worden er steeds meer. Tikkende knikkers...

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Niet opgeven we zijn er bijna!

BESCHERMENGEL VAN PABBLO

En deze tikkende knikker kan praten; deze tikkende knikker heeft een vraag. Wij zijn een vrouw kwijt ze moet hier ergens zijn jullie zijn hier al vanaf vanmorgen dus de kans is groot dat je iets hebt gezien...

PABLO

(Plotseling komt het onderbewuste van Pablo naar boven en maakt hij een schakel van logisch denken naar surrealistisch denken: als in een trance, hevig geëmotioneerd zegt hij de volgende tekst:)

Ze is zich kapot geschrokken van een vreemd sprekende verschijning. Ze is vergeten, vergeten dat het wel kan. Arme vrouw... ze heeft zich ... ze wilde niet meer, ze zag geen orde meer... niet in staat orde aan te brengen, orde te scheppen...

(Langzaam schakelt hij weer terug van surrealistisch denken naar logisch denken.) Wat is dit wat zeg ik?

BESCHERMENGEL VAN PABLO

Hij antwoord!

VERDWAALDE BESCHERMENGEL

Maar waar is de vrouw nu?

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Ik trek mij even terug uit deze kwestie ik moet even bekomen van het resultaat.

VERDWAALDE ENGELBEWVAARDER

Nee je moet doorvragen hij weet waar ze is!

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Pablo waar is de vrouw?

PABLO

O, al die stemmen! Wat gebeurt hier 't lijkt wel of alles dichtert wordt... alles lijkt in elkaar te schuiven eerst draaide alles er omheen steeds dichtert naar de kern toe. Nu, nu zal het dicht klappen. Geen waar meer, geen om meer, nergens meer heen, geen vragen, het zal simpelweg dicht klappen pats weg...

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Wat is dit? Pablo vertel waar is de vrouw?

PABLO

De vrouw is dood.

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

AH! Hoe verschrikkelijk!

(Mischa komt luidkeels oprennen.)

MISCHA

Brandt! Alles brandt! Het hele bos staat in de brand! In het bos ligt een naakte vrouw! Ze bloedt...! Ze heeft wonden aan beide voeten en handen. Ze heeft zichzelf een mes door het hart gestoken ze is dood. Toen ik haar wilde oprapen zag ik dat aan de horizon alles in brand staat... alles staat in brand!

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Mijn schuld, mijn schuld. Ze is dood door mij... ik hield van haar. Ik *hou* van haar!

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Hou nou toch eens op over dat houden van je bent onzijdig. Je kunt niet liefhebben je kunt alleen verhalen vertellen, over hoe alleen te kunnen zijn zonder zelfmoord gedachte. Dus als die lieve vrouw zich van kant heeft gemaakt heb je... inderdaad een groot probleem... dan heeft die cursus van jou niet veel uitgehaald...

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Ach wat die verhalen. Die hebben toch sowieso geen zin De wereld is niet mooi dat is een leugen! En dat weet je best! Ik heb haar in de war gebracht. Toen deed het zijn nog meer pijn...

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Je had haar niet in de steek mogen laten je hebt niet voor niets de opdracht gekregen om haar te beschermen...

MISCHA

Wat zijn dat voor stemmen wie praat daar?

PABLO

Dat is niet waar! De wereld is wel mooi. De liefde. Daar draait het om! de liefde is warm en de liefde brandt!

MISCHA

Niet de liefde... het bos brandt! Hé daar is mijn konijn.

KONIJN

Hoe maakt u het... eindelijk thuis als je maar niet denkt dat ik weer in een of andere hoge hoed kruip.

MISCHA

Maar hij...

PABLO

...kan praten en die twee andere figuren ook...

MISCHA

(Ziet nu ook de beide Engelen.) Laten we iets doen. Nu we toch met z'n vijven zijn. Laten we iets groots doen, iets voor de eeuwigheid.

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Ja, ik heb geen vrouw meer te beschermen dus ik kan wel helpen. Wat gaan we doen?

ENGELBEWAARDER VAN PABLO

Pablo Jij moet de beslissing nemen wat we gaan doen.

MISCHA

Je meester proef je meesterproef nu is je kans. Er is publiek en wel van een zeer eigenaardig soort.

PABLO

Jij (*Wijst op de Verdwaalde engelbewaarder.*) Wordt vanaf nu de engelbewaarder van Mischa.

VERDWAALDE ENGELBEWAARDER

Ik weet niet of ik dat wel kan... Mischa is niet makkelijk. En volgens mij kan hij heel goed alleen zijn. Hij is blind genoeg om de meeste dingen niet te zien dus hij redt zich wel.

MISCHA

Nou niet grof worden hè!

PABLO

Jij wilt toch je liefde delen, deel dan, kom in beweging sla je vleugels uit. Blijf niet steken in je valse schuldgevoel. Ga niet abstraheren wel concreet blijven alsjeblieft!

MISCHA

Wat moet ik met een Engelbewaarder?

PABLO

Dat is je Muze verdomme kun je eindelijk een echte artiest worden eentje met een ziel eentje met kloten!

MISCHA

Wou jij soms beweren dat ik dat nog niet was?

PABLO

Ja! Alles wordt mij ineens heel helder. Ik begrijp waar, het allemaal om draait. Maar dat kan ik niet uitleggen het heeft iets te

maken met dat bos en die brand!

ALLEN

(Behalve Pablo.)

Maar wat gaan we doen?

PABLO

We gaan een voorstelling maken. We spelen allemaal mee en er zal geen publiek bij zijn.

Mischa ga die vrouw halen voordat ze verbrand is... Ze moet mee doen... En jullie helpen mij. *(Tot het konijn)* Nijn! Jij gaat een kruis maken. Dan zal nu het requiem van de aarde eindelijk gaan klinken.

(Ze beginnen de stenen in een cirkel op het podium te rangschikken. Het konijn sleept een houten kruis op het podium en installeert het daar. Pablo slaat met een grote hamer de grootste steen europa doormidden en houdt de beide helften aan beide oren, af en toe kijkt hij ook in de stenen. Vanaf nu is niets meer te verstaan door een overweldigend lawaai van vuur, stemmen, berichten, mededelingen, er vliegen kranten over het podium, geroep, gelach, gehuil en het knetteren van het bos dat brand. We horen woorden: niets zal blijven eeuwig doorstaan waarom waarheen niemand is niets is wat is het zijn heeft pijn, pijn is zijn de gaten van het zijn iets draait wat hoe waarom... Mischa komt terug met de vrouw in z'n armen zij wordt aan het kruis gehangen. Onder haar liggen de stenen. Niemand begrijpt dit. [Ik ook niet.] Dan is het even doodstil. In deze stilte vertelt het konijn zijn laatste tekst.)

KONIJN

Ik wilde nog even wat zeggen voordat niemand meer naar me luistert zoals gewoonlijk. Ik voel mij al geruime tijd niet zo lekker, ik ben een beetje depressief...

(Wordt onderbroken door lawaai. Wij worden weer een reus en krijgen

vleugels. We vliegen hoog op tot ver boven het bos en zien dat de hele aarde brandt, behalve een klein stipje waar het podium staat met het kruis en de mensen. Dan sluit het vuur deze laatste ongeschonden kern. Nu maakt het vuur geen omtrekkende beweging meer; draait nergens meer omheen, maar steekt deze laatste kern en zo verdwijnt ook dit laatste stipje van de aard bol. En wij , wij vliegen verder want de dingen gaan door blijven bestaan, blijven draaien.)

Amsterdam, december 1996, maart 1997.

Emanuel Muris ©